

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาพันธุ์ไม้ดอกบริเวณภูมิภาคอุตุนิยามแห่งชาติภูมิร่องกล้าเป็นเวลาประมาณ 1 ปีพอที่จะสรุปได้ดังนี้คือ

1. สำรวจพันธุ์ไม้ดอกในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาทั้งสิ้น 88 ชนิด ประกอบด้วย

1.1 พืชใบเลี้ยงคู่ 54 ชนิด จัดอยู่ใน 33 วงศ์ พันธุ์ไม้พากพืชใบเลี้ยงคู่ วงศ์ที่มีจำนวนชนิด และปริมาณมากที่สุด คือ วงศ์ Fabaceae ชั้งสำรวจพบ 8 สกุล 9 ชนิด

1.2 พืชใบเลี้ยงเดี่ยว 34 ชนิด จัดอยู่ใน 9 วงศ์ พันธุ์ไม้พากพืชใบเลี้ยงเดี่ยว วงศ์ที่มีจำนวนชนิดและปริมาณมากที่สุด ได้แก่ วงศ์ Orchidaceae ชั้งสำรวจพบทั้งสิ้น 13 สกุล 23 ชนิด

2. พวงกีต่ำละวงศ์ 2 - 3 ชนิดมี 12 วงศ์

3. พวงกีต่ำละวงศ์ 1 ชนิดมี 28 วงศ์

4. เมื่อพิจารณาจากลักษณะนิสัย (habit) ของพันธุ์ไม้ดอกชนิดต่างๆที่พบบริเวณ หินพบว่าประเภทของพันธุ์ไม้ที่มีจำนวนชนิดและปริมาณมากที่สุด ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่พากไม้ล้ม ลูกชิ้งสำรวจถึง 52 ชนิด รองลงมา ได้แก่พันธุ์ไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นพบทั้งสิ้น 14 ชนิด ไม้ผุ่มพบ 13 ชนิด และไม้เลื้อยพบเพียง 9 ชนิด

5. การกระจายตัวของพันธุ์ไม้แต่ละชนิดแตกต่างกัน มีทั้งที่กระจายตัวอย่างสม่ำเสมอตลอดทั่วทั้งลานหิน และพวงกีต่ำที่มีการกระจายตัวอย่างไม่สม่ำเสมออยู่เพียงเฉพาะบางบริเวณเท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย และลักษณะการดำรงชีวิตของพันธุ์ไม้แต่ละชนิด

6. ช่วงเวลาที่มีพันธุ์ไม้อุดมสมบูรณ์ที่สุดของปีและเป็นช่วงเวลาที่พันธุ์ไม้ดอกบริเวณ ลานหินออกดอกมากที่สุด ได้แก่เดือนตุลาคม อันเป็นช่วงการเปลี่ยนฤดูกาลจากฤดูฝนไปเป็นฤดูแล้ง

7. พันธุ์ไม้ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนลานหินมีการปรับตัวให้ทนทานต่อความแห้งแล้ง 2 แบบใหญ่ได้แก่

7.1 พวงแรกระบีริญญาในที่แห้งแล้งด้วยการหลีกเลี่ยง (drought avoidance) คือพวงกีต่ำ เป็น annual herb จะมีชีวิต เติบโต และติดผล ในฤดูกาลเดี่ยว คือฤดูกาลที่มีน้ำ อุดมสมบูรณ์

7.2 พวงกีต่ำที่ทนทานความแห้งแล้งด้วยการทนความแห้งแล้ง (drought tolerance) คือพวงกีต่ำ xerophyte

8. การกระจายพันธุ์ของไม้ดอกที่พบบริเวณล้านพินของอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า
นั้น มี 5 กลุ่มดังนี้

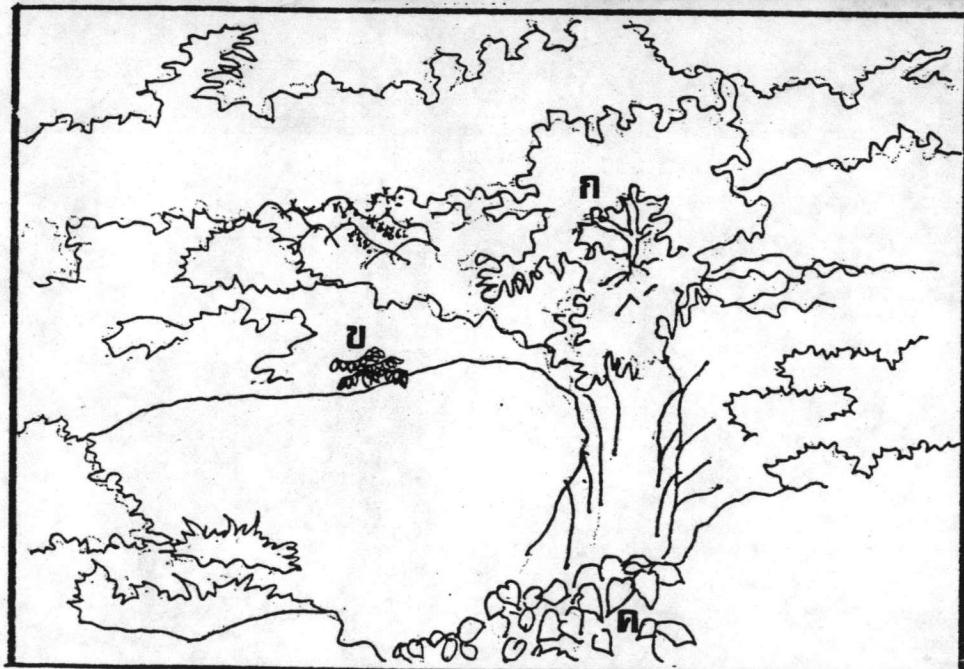
- 8.1 กระจายพันธุ์จากภาคเหนือของประเทศไทยเดียว หรือภาคใต้ของประเทศไทยจึงถูกกำหนดให้เป็นภูมิภาคเดียว
- 8.2 กระจายพันธุ์จากภาคเหนือของประเทศไทยเดียว หรือภาคใต้ของประเทศไทยจึงมานสุดที่แหลมลายู
- 8.3 กระจายพันธุ์อยู่ในเขตตอบอุ่นแถบเทือกเขาทิมอลลงมาถึงตอนเหนือของพม่า ลาว และไทย จนสุดที่เทือกเขาตะนาวศรี
- 8.4 กระจายพันธุ์อยู่ในเขตภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ประเทศไทย และ เขมรเก่า�ั้น
- 8.5 กระจายพันธุ์อยู่ในเขตประเทศไทย (endemic species)

การศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรพันธุ์ไม้เน้นสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานทางธรรมชาติ วิทยาชั้งจะเกี่ยวข้องกับวิทยาการแขนงต่างๆ เช่น นิเวศวิทยา ทำให้ทราบถึงลักษณะของสิ่งคุณพืชตลอดจนการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้ ทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่าสังคมพืชนี้จะมีการพัฒนาการไปในทิศทางชั้งจะส่งผลกระทบทึ้งทางตรง และ ทางอ้อมกับส่วนแวดล้อมอย่างไรบ้าง จึงควรจะต้องมีการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลครบสมบูรณ์และมากพอที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้ยังใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำพันธุ์ไม้มาใช้ประโยชน์ทึ้งทางตรง และทางอ้อม เช่นในเรื่องเกี่ยวกับการเกษตรกรรม หรือ การแพทย์ เป็นต้น

สำหรับบริเวณล้านพินแต่ละแห่งของอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า เป็นบริเวณที่มีลักษณะเปลี่ยนผ่านที่ตั้งคุดความสนใจของนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป นอกจากสภาพภูมิประเทศอันมีลักษณะเด่นเฉพาะต่างจากที่อื่นๆ แล้วยังมีพันธุ์ไม้มากมาย และสวยงาม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพากกลัวย ไม่ซึ่งมีทึ้งความสวยงามและมีคุณค่าในทางวิชาการและทางเศรษฐกิจอย่างสูง สมควรแก่การจัดการอนุรักษ์เป็นอย่างยิ่ง เพราะในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาพบว่าพันธุ์ไม้ชนิดต่างๆ ที่พบมีลดจำนวนลงอย่างชัดเจน พร้อมกับจำนวนแห้งท่องเที่ยวที่เข้ามา พันธุ์ไม้ที่มีมีดอกเด่นจะดูดตามอย่างเช่น Dendrobium gratiosissimum Rchb.f., D. nobilie Lindl. และ Vanda pumila Hk.f. โดยปกติพบเป็นจำนวนน้อยอยู่แล้ว เมื่อทำการศึกษาในครั้งหลังสุด ไม่พบในบริเวณเดิมอีกและอาจหมดไปแล้วก็เป็นได้ เนื่องจากพากกลัวยไม่นิ่นถอนและนำไปปลูกกว่าพันธุ์ไม้ชนิดอื่น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดอีกประการหนึ่งก็คือ บริเวณที่เป็นทางเดินของนักท่องเที่ยวนั้นจะพบพันธุ์ไม้ต่างๆ บนลานหินน้อยมากบริเวณไม่นับเลย ดังนั้นถ้ามีการจัดทำทางเดินให้นักท่องเที่ยว กำหนดเขต และมีการตักเตือนให้เดินออกนอกแนวเขตที่กำหนดจะช่วยอนุรักษ์พันธุ์ไม้ต่างๆ ที่มีค่าเหล่านี้ไว้ได้ทางหนึ่ง เพราะเมื่อเกิดการเปลี่ยน

แปลงชื่นกับสังคมนี้ มีการรับกวนสมดุล สภานแวดล้อม ใหม่ที่เกิดขึ้นอาจทำให้ต้องสูญเสียทรัพยากรัฐ์ไม่เดิมไป

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ได้มอบข้อมูลส่วนหนึ่งในรูปของตัวอย่างพันธุ์ไม้แห้ง และภาพถ่ายให้กับนิติบัญญัติในร่องกล้า เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ให้กับนักท่องเที่ยวและใช้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรัฐ์ไม้บริเวณล้านช้าง ในอนาคตหากได้มีการศึกษาพันธุ์ไม้ของอุทยานแห่งชาติวูกินร่องกล้าบริเวณอื่นๆต่อไปเพิ่มขึ้นจะทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรัฐ์ไม้ของอุทยานแห่งชาติวูกินร่องกล้า และของประเทศไทย สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้การศึกษาพันธุ์ไม้เมืองไทยโดยเฉพาะในเขตอุทยานแห่งชาติทึ่งหมุดควรกระทำอย่างรวดเร็ว และให้สมบูรณ์มากเท่าที่จะสามารถทำได้ เพราะอุทยานแห่งชาติต่ำลงแห่งเบื้องต้นของป่าธรรมชาติในแหล่งต่างๆทั่วประเทศไทยอยู่แล้ว เพื่อที่จะนำข้อมูลทึ่งหมุดที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการและในการพัฒนาประเทศไทย ก่อนที่จะต้องสูญเสียทรัพยากรอันมีค่าไป

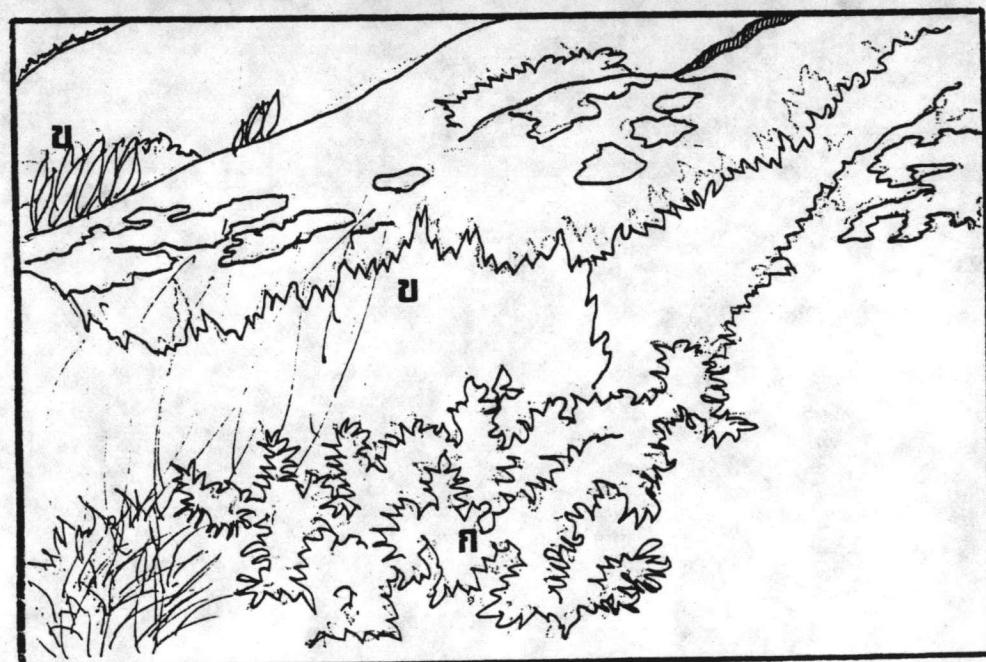

ภาพที่ 1 ร่องหินรอยแตกก้มไม้ต้นบางชนิดปั้นอาทัย

๑ Sheffleropsis subintegra Craib var.
angkae Craib

๒ Rhus chinensis Muell.

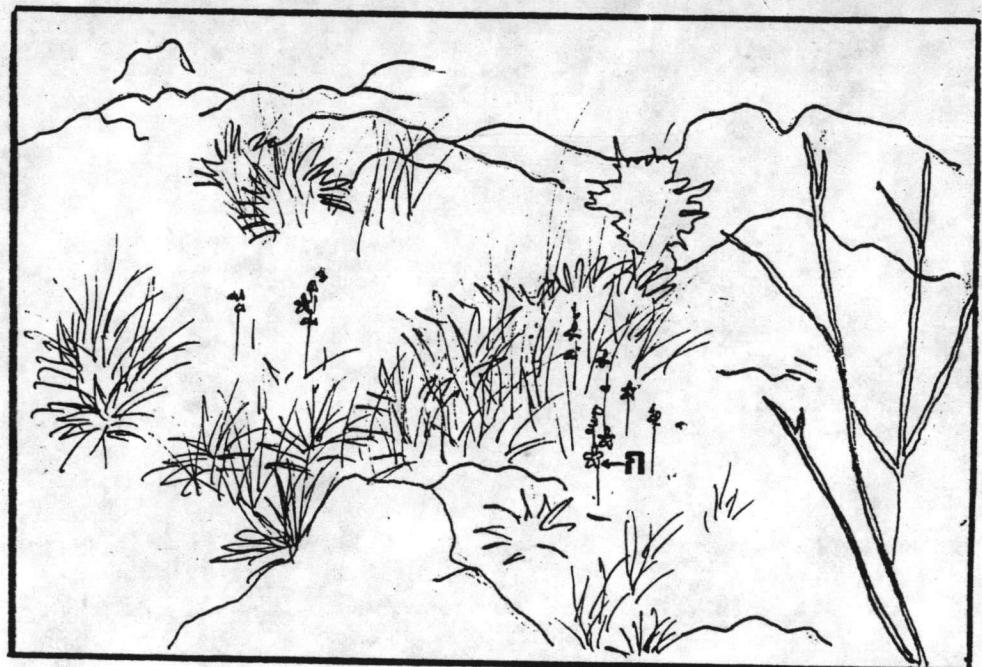
๓ Mallotus paniculatus Roxb.

ภาพที่ 2 ร่องหินขนาดเล็ก ตื้น ก้มีลักษณะสามารถอ่านออกได้

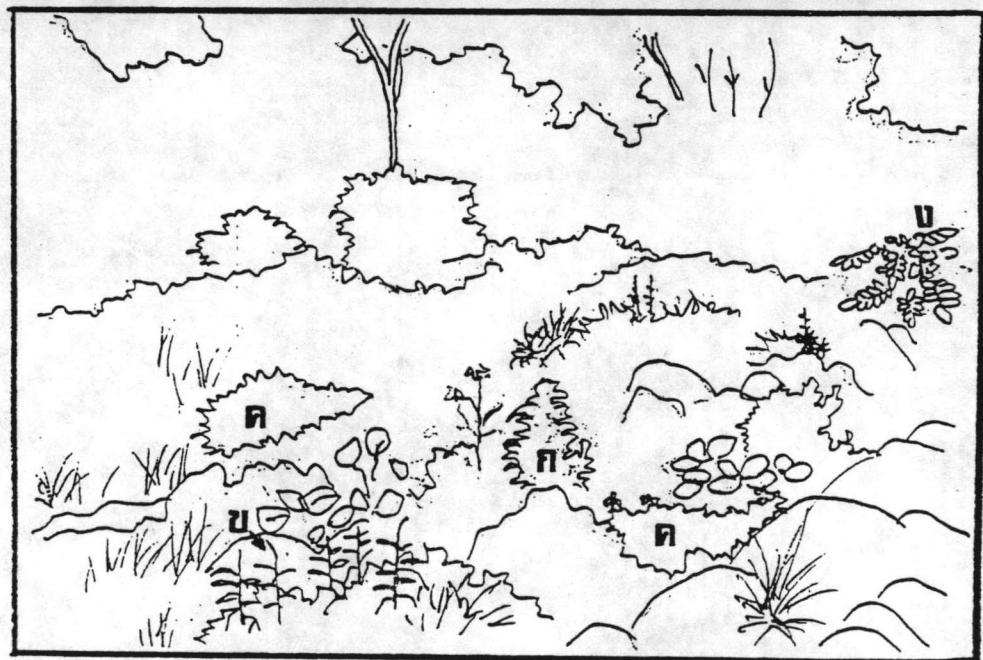
ก Peristrophe lanceolaria (Roxb.) Nees

ข Oleandra undulata (Willd.) Ching.

ภาพที่ 3 ล้านชินท์มีลักษณะเป็นแฉ่งตื้นเมดินจะสน

ก *Spathoglottis pubescens* Lindl.

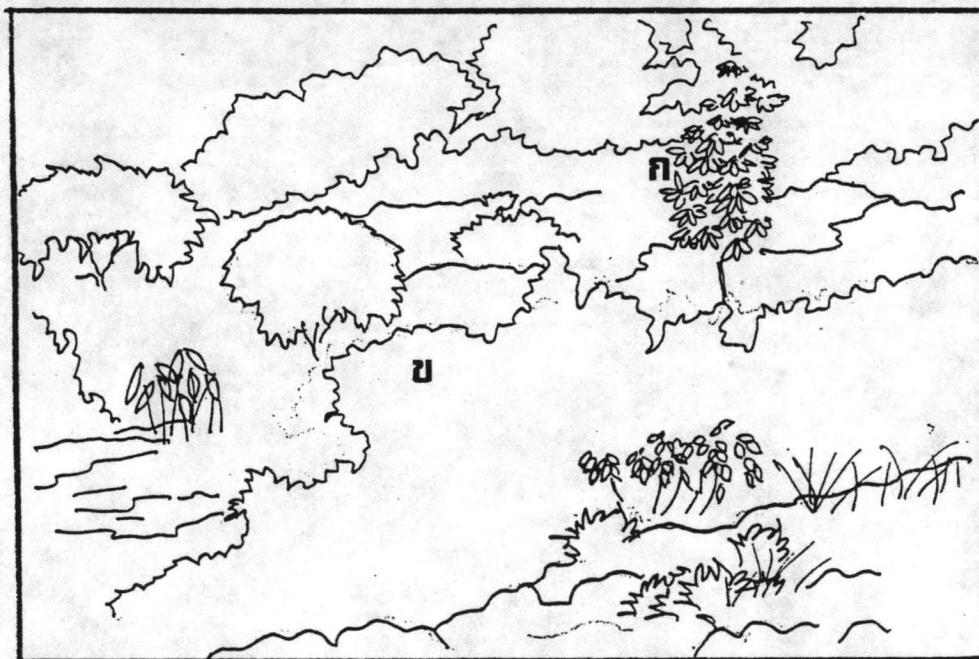
ภาพที่ 4 ลักษณะสัมผัสถันอาดอยบกวนพืชที่น้ำทิ่งกลางแจ้ง

ก Desmodium amethystinum Dunn.

ข Luisia curtisii Seid.

ค Osbeckia pulchra Geddes

ง Rhus chinensis Muell.

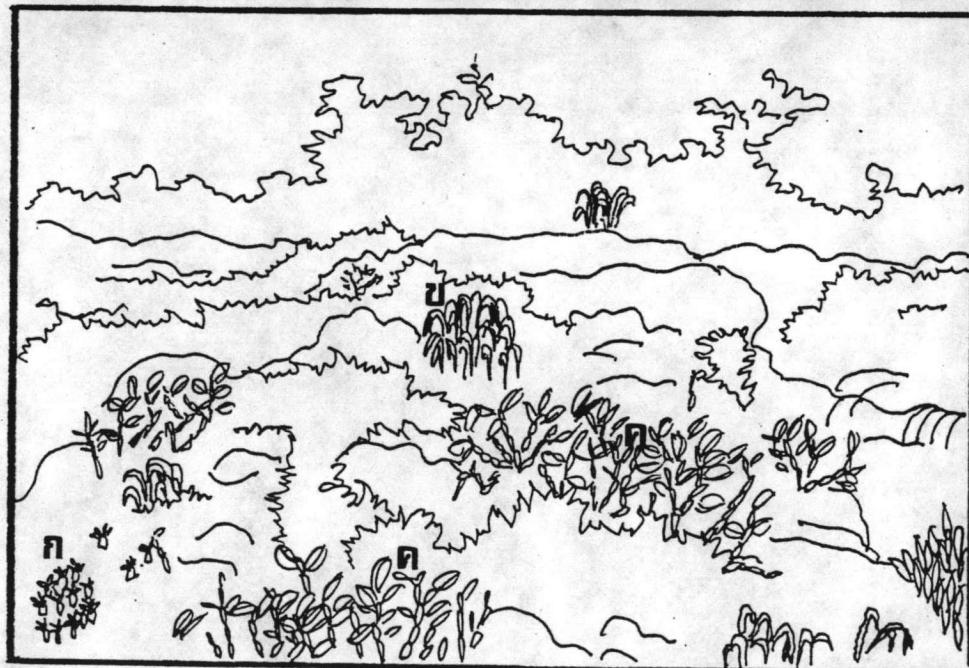

ภาพที่ 5 ลักษณะสังคมพืชที่กึ่นอาดีบนลานหินกลางแจ้ง

๑ *Sheffleropsis subintegra* Craib

var *angkae* Craib

๒ *Tephrosia kerrii* Drummond & Craib

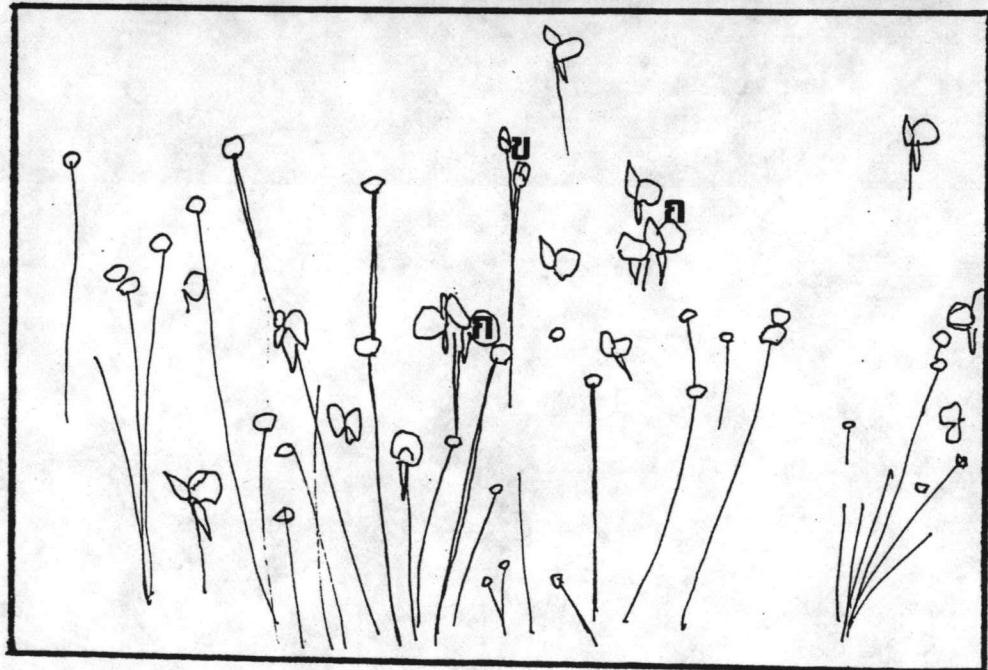

ภาพที่ 6 ร่องหิน และ ลานหินกลางแจ้ง ซึ่งมีกล่าวข้างต้น และ พืชไร้รากทึบปะบันกัน

ก Eria albido-tomentosa (Bl.) Lindl.

ข Lycopodium squarrosum Forst.

ค Phlidota articulata Lindl.

ภาพที่ 7 ลักษณะสังคมพืชที่อาศัยอยู่บนลานหญิกีมีน้ำขังในฤดูฝน

ก *Utricularia delphinoides* Thor. ex Pell.

ข *Xyris pauciflora* Wild.

ภาพที่ 8 Agapetes lobii Clarke

ภาพที่ 9 Anneslea fragrans Wall.

ภาพที่ 10 Ceropegia sp.

ภาพที่ 11 Desmodium amethystinum Dunn.

ภาพที่ 12 Eugenia grandis Wight

ภาพที่ 13 Ficus sp.

ภาพที่ 14 Fragraea ceilanica Thunb.

ภาพที่ 15 Hoya oreogena Kerr

ภาพที่ 16 Hymenopogon parasitica Wall.

ภาพที่ 17 Impatiens noeii Craib

ภาพที่ 18 Lespedeza sulcata Craib

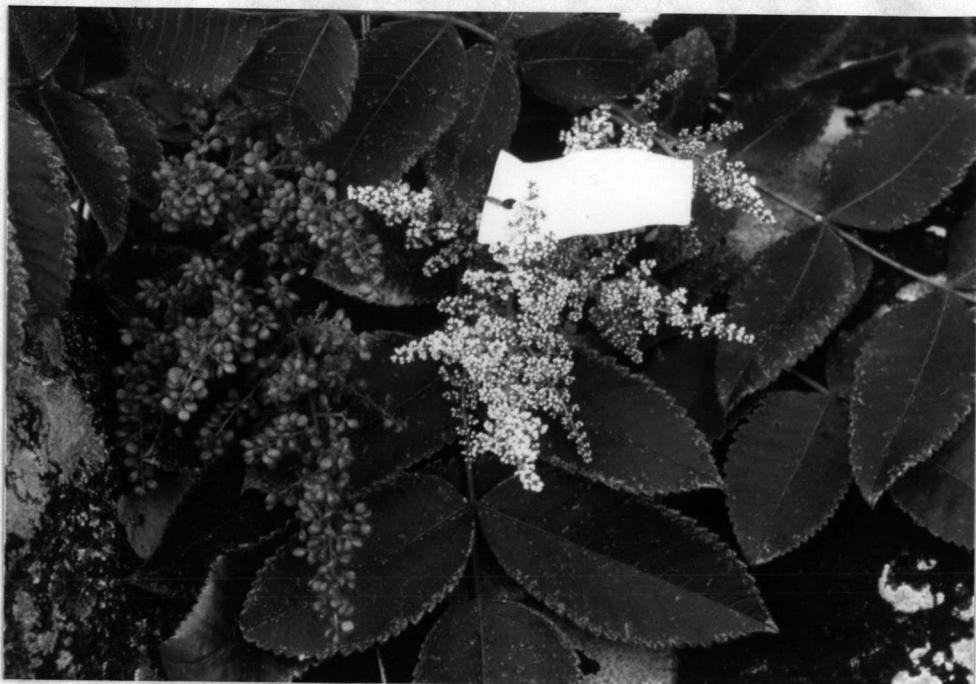
ภาพที่ 19 Memecylon celastrinum Kurz

ภาพที่ 20 Osbeckia pulchra Geddes

ภาพที่ 21 Pavetta tomentosa Roxb. ex Sm.

ภาพที่ 22 Rhus chinensis Muell.

ภาพที่ 23 Salomonia cantoniensis Lour.

ภาพที่ 24 Bulbophyllum odoratisissimum (J.E.) Lind.

ภาพที่ 25 Dendrobium gratiostissimum Rchb.f.

ภาพที่ 26 Dendrobium senile Lindl.

ภาพที่ 27 Dioscorea bulbifera Linn.

ภาพที่ 28 Epeginium amplum (Ldl.) Smmerh.

ภาพที่ 29 Eria albido-tomentosa (Bl.) Lindl.

ภาพที่ 30 Eria amica Lind.

ภาพที่ 31 Smilax glabra (Wall.) Roxb.

ภาพที่ 32 Thunia alba (Ldl.) Rchb.f.